

Phần I. (6 điểm)

Đọc đoạn văn bản sau và thực hiện các yêu cầu:

MỘT LỤC ĐỊA ĐÃ BIẾN MẮT

[...] Sắp tới nửa đêm. Dưới đáy biển tối đen như mực, nhưng Nê-mô chỉ cho tôi (giáo sư A-rôn-nác) xem vệt do đèn cách tàu No-ti-lôt hai hải lý. Đó là lửa ư? Nếu là lửa thì bắt nguồn từ đâu? Và sao lửa lại cháy được trong chất lỏng? Tôi không thể giải thích được. Nhưng dù sao ngọn đuốc lập lòe ấy cũng giúp chúng tôi dễ đi hơn. Bây giờ tôi hiểu rằng đèn điện quả là không cần.

Tôi đi cạnh Nê-mô, hướng theo ngọn lửa dẫn đường ấy. Đáy biển lúc đầu còn phẳng lặng, sau dâng cao dần. Chúng tôi chống gậy bước những bước dài nhưng chậm vì đáy biển đầy tảo và đá dăm...

Chúng tôi đi chừng nửa tiếng đồng hồ. Đáy biển ngày càng nhiều đá. Những con sò, các lớp giáp xác nhỏ li ti phát ra ánh sáng lân tinh yếu ớt. Tôi thoáng thấy những đồng đá được hàng triệu động vật giống như những bông hoa và tảo phủ kín. Chân tôi trượt trên tấm thảm thực vật dính nhám nhớp và nếu không có gậy thì tôi đã bị ngã nhiều lần. Quay lại, tôi vẫn thấy ánh sáng đèn pha tàu No-ti-lôt. Chúng tôi càng đi xa thì ánh sáng đó càng mờ đi.

Những đồng đá dưới đáy đại dương mà tôi vừa nói trên mang dấu vết một sự sắp đặt nhất định mà tôi không giải thích nổi. Ngoài ra còn một số hiện tượng kỳ lạ nữa. Tôi cảm thấy dưới đế giày bằng chì của tôi đang lạo xạo những xương khô. Phải chăng chúng tôi đang bước trên mảnh đất đầy xương?

Ánh sáng soi đường cho chúng tôi ngày càng rực rỡ, tựa như ánh lửa của đám cháy phía chân trời. Lửa cháy trong nước kích thích tinh tò mò của tôi đến cao độ. [...] Trong trạng thái bị kích thích cao độ ấy, nếu có gặp một thành phố xây dưới nước như Nê-mô hằng mơ ước, thì tôi cũng sẽ cho là chuyện rất tự nhiên. [...]

Tôi hiểu rõ rằng những điều tôi miêu tả về cuộc tham quan dưới đáy biển này chắc các bạn sẽ cho là chuyện bịa hoàn toàn! Nhưng không, tôi không mơ ngủ đâu! Tất cả những cái đó tôi đều nhìn thấy tận mắt!

Chúng tôi rời tàu No-ti-lôt đã được hai tiếng đồng hồ. Chúng tôi đã vượt qua dải rừng. Phía trên chúng tôi chừng ba mươi mét là đỉnh núi nhọn hoắt. Từng đàn cá từ phía dưới chân chúng tôi bơi lên như những bầy chim hoảng sợ vụt bay lên khỏi bụi cỏ. Tim tôi đập thình thịch mỗi khi có một vôi bạch tuộc ghé rợn, hay một càng cua khổng lồ chặn ngang đường! Hàng ngàn chấm sáng long lanh trong bóng đêm. Đó là mắt những con tôm khổng lồ đang lặn vào hang, những con cua vĩ đại đứng sừng sững như những cỗ đại bác đặt trên xe, những con bạch tuộc đáng sợ đang ngoe nguẩy vôi như những đàn rắn. Thật là một thế giới quái dị!

Nhưng thuyền trưởng Nemo đã quen với những quái vật đó nên chẳng chú ý gì tới chúng cả. Chúng tôi đã tới một cao nguyên, nơi có nhiều cái bắt ngờ đang chờ đợi tôi. Trước mắt tôi hiện ra những cánh hoang tàn xưa kia do bàn tay con người chứ không phải do thiên nhiên tạo nên. Những phiến đá chồng chất lên nhau có vẻ lộn xộn nhưng cũng có thể đoán ra xưa kia là những cung điện, đền đài, nhà cửa. [...] Tôi ráng sức đi theo Nê-mô và mấy phút sau thì tới đỉnh núi. Tôi nhìn lại. Sườn núi chúng tôi vừa trèo lên chỉ cao hơn đáy biển chừng hơn hai trăm mét. Nhưng sườn núi bên kia thì cao hơn gấp đôi và đâm thẳng xuống một hõm sâu. Trước mắt tôi trải ra một khoảng không gian mênh mông sáng lòa. Ngọn núi chúng tôi đang đứng là núi lửa, cách đỉnh chừng mười lăm mét, từ miệng núi phun ra những dòng thác lửa cuộn cuộn. Núi lửa, như một bó đuốc khổng lồ, chiếu sáng cả một đáy biển bằng phẳng nằm dưới chân núi.

Tôi nói núi lửa ngầm phun ra dung nham chứ không phun ra lửa. Muốn có lửa thì cần có không khí no dưỡng khí, và lửa không cháy được trong nước. Trước mắt tôi hiện ra một thành phố chết: những tòa nhà đổ nát, những đền đài hoang tàn. Xa xa là những ống dẫn nước khổng lồ. Xa hơn một chút là vết tích của một hải cảng, nơi xưa kia có nhiều tàu buôn và tàu chiến ra vào. Xa hơn nữa là những dãy nhà đổ nát, những dãy phố hoang vu.

Tôi đang ở đâu? Ở đâu? Tôi muốn biết điều đó, muốn biết điều đó dù có phải viết bỏ cái mũ sắt đang bảo vệ đầu! Nhưng thuyền trưởng Nê-mô đã bước đến gần tôi và ra hiệu cho tôi đừng làm như vậy. Sau đó, ông ta lấy một viên đá trắng mềm viết lên tường một chữ: ATLANTIC [...]

(Hai vạ dậm dưới đáy biển, GIUYN VÉC- NÔ, Đỗ Ca Sơn dịch, NXB Kim Đồng, Hà Nội, 1976)

Ghi lại đáp án đúng nhất cho các câu hỏi từ 1 đến 8:

Câu 1. Nội dung chính của đoạn trích *Một lục địa đã biến mất* là gì?

- A. Kể lại câu chuyện tàu ngầm No-ti-lót đã phát hiện ra thành phố Át-lan-tíc như thế nào.
- B. Kể lại câu chuyện nhân vật "tôi" khám phá núi lửa và thành phố Át-lan-tíc dưới đáy biển.
- C. Kể lại câu chuyện núi lửa phun trào làm biến mất thành phố Át-lan-tíc.
- D. Kể lại câu chuyện nhân vật "tôi" nghiên cứu về những ngọn núi lửa trên mặt đất.

Câu 2. Không gian trong đoạn trích là không gian nào?

- A. Trong một vùng đất bí ẩn
- B. Trong cái hang đầy đá dăm
- C. Trong lòng đại dương sâu thẳm
- D. Trong con tàu ngầm No-ti-lót

Câu 3. Điều gì khiến nhân vật "tôi" hiểu rằng "đèn điện quả là không cần"?

- A. Vì có ánh sáng từ những con tàu đánh cá của những người ngư dân.
- B. Vì ánh đèn từ con tàu No-ti-lót đủ sức chiếu sáng khắp lòng đại dương.
- C. Vì có ánh sáng đỏ rực từ ngọn núi lửa đang phun ra những dòng dung nham.
- D. Vì đáy biển có những con sò, các lớp giáp xác nhỏ li ti phát ra ánh sáng lân tinh.

Câu 4. Dòng nào nêu đúng cảm xúc của nhân vật "tôi" được thể hiện trong đoạn trích?

- A. Cảm xúc lo lắng, hoảng sợ trước những cảnh tượng khác thường ông chưa gặp trước đó.
- B. Cảm xúc ngạc nhiên, thích thú trước cảnh tượng kì vĩ hiện hiện trước mắt.
- C. Cảm xúc buồn bã, tiếc nuối trước những vết tích hoang tàn, đổ nát của một thành phố.
- D. Cảm xúc đau đớn, khổ sở vì phải đi lại trong tình trạng dò dẫm, khó khăn.

Câu 5. Trí tưởng tượng phong phú của tác giả thể hiện rõ nhất ở việc miêu tả cảnh nào?

- A. Cảnh núi lửa phun trào sáng rực và thành phố hoang tàn dưới đáy biển.
- B. Cảnh từng đàn cá bơi lội tung tăng trong lòng biển.
- C. Cảnh đáy biển đầy những con sò, các loài giáp xác và những đồng đá.
- D. Cảnh thăm thẳm thực vật khổng lồ dính nhơm nhớp nằm sâu dưới đáy biển.

Câu 6. Biểu hiện nào trong đoạn trích **không** cho thấy người viết có những hiểu biết dựa vào thành tựu khoa học?

- A. Người viết miêu tả cụ thể về các loài động vật biển.
- B. Người viết có hiểu biết về địa hình và sự hoạt động của núi lửa.
- C. Người viết am hiểu về sự tồn tại của thành phố cổ đại dưới đáy biển.
- D. Người viết miêu tả tinh tế tâm lí, cảm xúc của con người.

Câu 7. Phó từ in đậm trong câu sau bổ sung ý nghĩa gì?

*"Nhưng thuyền trưởng Nê-mô đã bước đến gần tôi và ra hiệu cho tôi **đừng** làm như vậy"*

- A. Phó từ chỉ sự cầu khiến
- B. Phó từ chỉ khả năng
- C. Phó từ chỉ sự khẳng định, phủ định
- D. Phó từ chỉ sự đồng thời, tương tự

Câu 8. Câu văn nào sau đây chứa số từ?

- A. *Tất cả những cái đó tôi đều nhìn thấy tận mắt!*
- B. *Phải chăng chúng tôi đang bước trên mảnh đất đầy xương?*
- C. *Trước mắt tôi trải ra một khoảng không gian mênh mông sáng lòa.*
- D. *Xa hơn nữa là những dãy nhà đổ nát, những dãy phố hoang vu.*

Câu 9. Đọc đoạn trích, em thấy nhân vật "tôi" - giáo sư A-rô-nac là người như thế nào? Trình bày cảm nhận của em về nhân vật "tôi" trong khoảng 5 câu văn.

Câu 10. Nếu được tham gia một chuyến thám hiểm đại dương, em sẽ ưu tiên chọn mang theo vật dụng (hoặc sản phẩm khoa học công nghệ) nào? Lí giải ngắn gọn sự chọn lựa của em.

Phần II. (4 điểm)

Cùng chung sống dưới một mái nhà, cùng sẻ chia bao ngọt bùi, buồn vui, chắc hẳn em đã có thật nhiều cung bậc cảm xúc, yêu thương, gắn bó với ông bà, cha mẹ, anh, chị, em...

Hãy viết bài văn bày tỏ tình cảm, suy nghĩ về một người thân trong gia đình em.

----- Hết -----

Ghi chú:

- Cán bộ coi thi không giải thích gì thêm.
- Học sinh không được sử dụng tài liệu.